

ΕΤΟΣ 54ον

3 Δεκεμβρίου 2006

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 49 (2792)

Η ΕΛΠΙΔΑ

«ίνα αναβλέψω»

Ἡ ικετευτική φωνή ενός τυφλοῦ ἀνθρώπου ἀκούγεται μέσα στό πληθος τῶν ἀνθρώπων πού περιστοιχίζουν τόν Χριστό. Ὁ τυφλός μέ ἐκδηλη ἐλπίδα ἀπευθύνεται στόν ἰατρό τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων Χριστό, γιά νά βρεῖ τό φῶς του: «Ἰησοῦ υἱέ Δαυῖδ, ἐλέησόν με». Τό πληθος ἐνοχλημένο ἀπό τή φωνή αὐτή προσπαθεῖ νά τή σταματήσει, γιατί δέν θέλει νά χάσει τήν ωραία διδασκαλία. Ἀλλά ὁ τυφλός ἐπιμένει νά κραυγάζει ἀκόμη δυνατότερα καί νά ζητᾶ τό θεῖο ἔλεος. Ἰσως εἶναι ἡ δυστυχία πού τόν ὠθεῖ στό αἴτημα καί μάλιστα μέ τόση πίστη καί ἐλπίδα!

Ἐλπίδα καί πίστη

Ἡ ἐλπίδα, ὅπως καί ἡ πίστη, ἐμφανίζεται στίς σχέσεις τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεό, ἐξαιτίας τῆς φαινομενικῆς ἀπουσίας τοῦ Θεοῦ ἀπό τόν κόσμο. Βέβαια ὁ Θεός δέν ἀπουσιάζει ἀπό τόν κόσμο. Εἶναι πανταχοῦ παρών. Βρίσκεται μέσα στούς ἀνθρώπους, προσφέρεται σέ ὀλόκληρο τόν κόσμο, τόν συντηρεῖ καί τόν προστατεύει.

Ἡ ἐλπίδα συνδέεται μέ τήν πίστη. Στηρίζεται στήν πίστη καί ἀντιλεῖ ἀπό αὐτήν τό περιεχόμενό της. Ταυτόχρονα ὅμως ἡ ἐλπίδα στηρίζει καί ζωογονεῖ τήν πίστη. Ὅπως ἡ πίστη, ἔτσι καί ἡ ἐλπίδα τοῦ χριστιανοῦ συνδέεται μέ τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ.

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἐλπίζουν. Καί ἐλπίζουν, ὅσο ζοῦν. Ὅταν παύει ἡ ζωή, ἐξαφανίζονται καί οἱ ἐλπίδες. Ἡ χριστιανική ὅμως ἐλπίδα εἶναι δῶρο Θεοῦ. Γι' αὐτό ξεπερνᾶ τά ὅρια τοῦ θανάτου καί εἰσχωρεῖ στήν αἰώνια ζωή. Γι' αὐτό καί ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ξεχωρίζει τούς χριστιανούς, πού εἶναι ἄνθρωποι μέ ἐλπίδα, ἀπό τούς ὑπόλοιπους, τούς «μὴ ἔχοντας ἐλπίδα» (Α΄ Θεσ. 4, 13).

Ἀσφαλῆς καί ἀδιάψευστη

Ἡ χριστιανική ἐλπίδα εἶναι ἀσφαλῆς καί ἀδιάψευστη. Μέ αὐτήν προγεύεται,

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιη' 35-43)

Ἡ πίστιν στό Θεό

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίξειν τὸν Ἰησοῦν εἰς Ἱεριχῶ, τυφλὸς τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν. Ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου, ἐπυνθάνετο, τί εἶη τοῦτο; Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται. Καὶ ἐβόησε, λέγων· Ἰησοῦ υἱὲ Δαυῖδ, ἐλέησόν με. Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ, ἵνα σωπῆσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῶ μᾶλλον ἔκραζεν· Υἱὲ Δαυῖδ, ἐλέησόν με. Σταθεῖς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν. Ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ, ἐπηρώτησεν αὐτόν, λέγων· Τί σοι θέλεις ποιῆσω; Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, **ἵνα ἀναβλέψω**. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ, δοξάζων τὸν Θεόν. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν, ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

ἀλλὰ καὶ περιμένει ὁ πιστὸς τὴν πλήρη δικαίωση τῆς πίστεώς του· δέν φοβάται καμία διάψευση, οὔτε τὸν ἴδιο τὸν θάνατο. Γιά νά παραμένει ὁμως ἡ ἐλπίδα αὐτὴ ἀσφαλῆς στὴν παρούσα ζωὴ, πού ἔχει μέσα στὴ φύση της τὴν ἀνασφάλεια καὶ τὴ διάψευση, πρέπει νά κινεῖται μέ τόλημη καὶ ἐμπιστοσύνη στὸν Θεό. Μιά τέτοια ἐμπιστοσύνη στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ ἔδειξε καὶ ὁ τυφλὸς τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς διηγήσεως. Ἐλπίστε τό ἴδιο τό περιεχόμενο τῆς χριστιανικῆς ἐλπίδας ἀποτελεῖ ἐγγύηση γιὰ τὴ διατήρησή της ἔξω ἀπὸ τοὺς περιορισμούς καὶ τίς διαφεύσεις τοῦ κόσμου.

Τό νόημα καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ἀνθρώπινος ζωῆς βρίσκονται στὸν Θεό. Ὁ κόσμος ὁμως ἀποσπώντας τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸν Θεό τὸν ἀπομακρύνει ταυτόχρονα ἀπὸ τό νόημα καὶ τὸν σκοπὸ τῆς ζωῆς του. Παρουσιάζει ἐμπόδια πού τὸν δυσκολεύουν καὶ τὸν ἀποπροσανατολίζουν. Ἐν περιορισεῖ ὁ ἄνθρωπος στίς δυνάμεις του, εὐκόηλα παρασύρεται καὶ κάμπτεται. Μέ τὴν ἐλπίδα ὁμως στὸν Θεό ἀντιστέκεται καὶ μένει σταθερὸς στὸν προσανατολισμό του. Δέχεται τίς δυσχέρειες τῆς ζωῆς, τίς ὑπομένει καὶ τίς ἐντάσσει στὴν ἐκπλήρωση τοῦ σκοποῦ του, σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ἐλπίδα καὶ βασιλεία τῶν οὐρανῶν

Ὁ χριστιανὸς μέ τὴν ἐλπίδα στὸν Θεό παραμερίζει τὰ πρόσκαιρα καὶ στρέφεται πρὸς τὰ αἰώνια. Ἐτσι ὑπερνικᾷ τίς δυσκολίες τοῦ κόσμου καὶ μετέχει στὴ χάρα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ὅταν ἡ ἐλπίδα αὐτὴ κυριαρχήσει στὴν καρδιά του, γίνεται προσευχή, ὅπως ὑπογραμμίζει ὁ ἅγιος Ἰσαάκ ὁ Σύρος. Δέν τὸν ἀποξενώνει ἀπὸ τὴν καθημερινότητα οὔτε τροφοδοτεῖ ὄνειροπολήσεις ἢ ἀνεδαφικούς ὀραματισμούς· τὸν ἀποκαθιστᾷ στὴν κυριαρχικὴ θέση του μέσα στὸν κόσμο καὶ τὸν κατευθύνει στὸν πραγματικὸ του σκοπὸ.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τόν καιρόν, καθώς ἐπλησίαζε εἰς τήν Ἱερικῶν, ἕνας τυφλός ἐκαθότανε κοντά εἰς τόν δρόμον καί ζητιάνευε. Ὅταν ἄκουσε νά περνᾶ πολὺς κόσμος, ἐρώτησε τί συμβαίνει. Τοῦ εἶπαν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος διαβαίνει. Τότε φώναξε, “Ἰησοῦ, υἱέ τοῦ Δαυῖδ, ἐλέησέ με”. Ἐκεῖνοι πού προηγοῦντο, τόν ἐπέπλητταν διὰ νά σιωπήσῃ· ἀλλ’ αὐτός ἐφώναξε πολὺ περισσότερον, “Υἱέ τοῦ Δαυῖδ, ἐλέησέ με”. Ὁ Ἰησοῦς ἐσταμάτησε καί διέταξε νά τοῦ τόν φέρουν. Ὅταν αὐτός ἐπλησίασε, τόν ἐρώτησε, “Τί θέλεις νά σοῦ κάνω;”. Ἐκεῖνος δέ εἶπε, “Κύριε, θέλω νά σέ ξαναδῶ”. Ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε, “Ἐανάβλεψε· ἡ πίστις σου σέ ἔσωσε”. Καί ἀμέσως ἀπέκτισε τό φῶς του καί τόν ἀκολουθοῦσε δοξάζων τόν Θεόν. Καί ὁλος ὁ λαός, ὅταν τό εἶδε, ἐδόξασε τόν Θεόν.

(*Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ.*)

Ἡ ἐλπίδα ἐνεργοποιεῖ τή συμμετοχή στήν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, πού δίνει νέο περιεχόμενο στή ζωή. Ἐάν ἡ πίστη στήν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ τήν οὐσία τοῦ χριστιανικοῦ κηρύγματος, ἡ ἐλπίδα τῆς συμμετοχῆς τοῦ ἀνθρώπου σέ αὐτήν ἀποτελεῖ τό μέσο γιά τή βίωσή του.

Ὑπομονή καί ἐλπίδα

Ἡ ἐλπίδα χρειάζεται καί ὑπομονή. Ἐάν ἡ πίστη εἶναι ἡ ἀνάπτυξη τῆς ζωῆς. Κι ἐδῶ βρῆσκειται τό κρίσιμο σημεῖο. Ὁ ἄνθρωπος σήμερον ἀποστρέφεται τήν ὑπομονή. Τά μέσα καί οἱ ἀνέσεις πού διαθέτει διέβρωσαν τήν ἀντοχή του καί παρέλησαν τήν ὑπομονή του. Ἐτσι ὅμως ἔκαναν προβληματική καί τήν ἐλπίδα του. Γι’ αὐτό οἱ λόγιοι τοῦ Ἁγίου Σιλουανοῦ εἶναι πολὺ ἐπίκαιροι στήν ἐποχή μας: «Κράτα τό νοῦ σου στόν ἄδην καί μήν ἀπελπίζεσαι».

Ἡ συναίσθησις τῆς ἁμαρτωλότητος συντρίβει τόν ἄνθρωπον. Καί ἡ διατήρησις τοῦ νοῦ στόν ἄδην ὁδηγεῖ εὐκόλῃ στήν ἀπελπισία. Ἡ μνήμη ὅμως τῆς ἀγάπης καί τῆς εὐσπλαχνίας τοῦ Θεοῦ δέν τόν ἀφήνει νά ἀπογοητευθεῖ. Ἀναλογιζόμενος τήν κρίσιν τοῦ Θεοῦ, ἀφανίζει τά πάθη καί τοὺς ἐμπαθεῖς λογισμούς διατηρώντας τό θάρρος του καί ἐλπίζοντας στή θεία φιλανθρωπία.

Ἀρχιμ. Γ. Χ.

3 Δεκεμβρίου 2006: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ΄ ΛΟΥΚΑ

Σοφονίου προφήτου (650 π.Χ.), Ἀγγελῆ νεομάρτυρος τοῦ Ἀργείου
τοῦ ἐν Χίῳ ἀθλήσαντος († 1813).

Ἦχος: πλ. δ΄ – Ἑωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Ἐφεσ. δ΄ 1-7 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιν΄ 35-43.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 10 Δεκεμβρίου, Γ΄ Λουκά.

Ἀπόστολος: Ἐφεσ. ε΄ 8-19 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιγ΄ 10-17.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΤΗΣ ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ

Ἀγαπτοί Ἀδελφοί, μέ τή χάρη τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ ἡ Ἀποστολική Διακονία ἀποφάσισε νά προχωρήσει σ' ἕνα πολύ σημαντικό βῆμα γιά τό παρόν καί τό μέλλον τῆς· στήν ἀγορά μέ δάνειο 2.850.000 εὐρώ ἑνός νέου κτιρίου γιά τή μετεγκατάσταση τοῦ Τυπογραφείου καί τοῦ Βιβλιοδετείου τῆς, στό Κρυονέρι Ἀττικῆς, κοντά στήν περιοχή τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ἔτσι ὥστε νά μπορέσει νά ἐνισχύσει περισσότερο τό ἐκδοτικό, κατηχητικό, μορφωτικό καί ἱεραποστολικό ἔργο τῆς.

Ξεκινήσαμε αὐτό τόν ἀγώνα κάνοντας τόν σταυρό μας καί ἐπικαλούμενοι τή χάρη τοῦ παναγίου Θεοῦ. Καί ἐπειδή γνωρίζουμε τήν εὐαισθησία καί τήν ἀγάπη σας, παρακαλοῦμε νά ἐνισχύσετε αὐτή τή δυσβάσταχτη προσπάθεια, συμπαριστάμενοι στό ἀθόρυβο, ταπεινό καί πολύπλευρο ἔργο τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. Σᾶς εἴμεθα εὐγνώμονες ἐκ τῶν προτέρων καί σᾶς εὐχαριστοῦμε ἀπό τήν καρδιά μας. Κύριος ὁ ἐν Τριάδι Θεός ἄς ἀνταποδίδει σέ σᾶς καί τήν οἰκογένειά σας καρπὸν ἑκατονταπλασίονα στήν ἀγάπη καί τήν εὐσέβειά σας, καθὼς καί κρυστάλλινη πνευματική καί σωματική ὑγεία.

Μπορεῖτε νά ἀποστείλετε τή χρηματική σας ἐνίσχυση διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ὅσο μικρή κι ἂν εἶναι, στή διεύθυνση: Ἀποστολική Διακονία, ὁδός Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα, ἢ νά τήν καταθέσετε στό λογαριασμό 146/54603365 τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Τηλέφωνο ἐπικοινωνίας: 210 - 7272323.

**Ἀκοῦστε τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
ΤΩΡΑ καὶ ΔΟΥΡΥΦΟΡΙΚΑ**

Γιὰ περισσότερες Πληροφορίες: 210 72 98 222

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημέριους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ**» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκονομείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm